

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 12

fyrtiosjätte årgången

17 januari 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 66/2003 av den 16 januari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 67/2003 av den 16 januari 2003 om utfärdande av importlicenser för ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) för ansökningar som inlämnats under de första fem arbetsdagarna i januari 2003 enligt förordning (EG) nr 2603/97	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 68/2003 av den 16 januari 2003 om användning av uppgifter från andra källor än statistiska undersökningar och tidsfristerna för överföring av resultaten av undersökningar om företagsstrukturen i jordbruket 2003	5
Kommissionens förordning (EG) nr 69/2003 av den 16 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	8
Kommissionens förordning (EG) nr 70/2003 av den 16 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för malt	10
Kommissionens förordning (EG) nr 71/2003 av den 16 januari 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 901/2002	12
Kommissionens förordning (EG) nr 72/2003 av den 16 januari 2003 om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 900/2002	13
Kommissionens förordning (EG) nr 73/2003 av den 16 januari 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002	14
Kommissionens förordning (EG) nr 74/2003 av den 16 januari 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn	15
Kommissionens förordning (EG) nr 75/2003 av den 16 januari 2003 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	17

Kommissionens förordning (EG) nr 76/2003 av den 16 januari 2003 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på dentjugoförsta delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002	19
---	----

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2003/36/EKSG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 7 maj 2002 om godkännande av företagets RAG Aktiengesellschaft förvärvande av kontrollen över företagen Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH (Mål COMP/EGKS.1350 – RAG/Saarbergwerke/Preussag Anthrazit II) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 1436]** 20

2003/37/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 16 januari 2003 om riktlinjer om en provisorisk referensmetod för provtagning och mätning av PM_{2,5} enligt direktiv 1999/30/EG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 10]** 31

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 66/2003**av den 16 januari 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 januari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för
bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	70,2
	204	44,5
	212	104,8
	999	73,2
0707 00 05	052	137,6
	220	166,2
	628	139,2
	999	147,7
0709 10 00	220	84,8
	999	84,8
0709 90 70	052	136,3
	204	145,7
	999	141,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	46,6
	204	52,4
	212	53,9
	220	42,2
	999	48,8
0805 20 10	204	85,0
	999	85,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	61,1
	204	60,4
	220	54,6
	464	142,2
	624	77,6
	999	79,2
0805 50 10	052	64,4
	220	80,7
	600	88,2
	999	77,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	42,4
	400	96,6
	404	105,6
	720	130,2
	999	93,7
0808 20 50	400	116,6
	528	82,9
	999	99,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 67/2003**av den 16 januari 2003****om utfärdande av importlicenser för ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) för ansökningar som inlämnats under de första fem arbetsdagarna i januari 2003 enligt förordning (EG) nr 2603/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2286/2002 av den 10 december 2002 om ordningar för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och om upphävande av förordning (EG) nr 1706/98 ⁽¹⁾

med beaktande av rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) ⁽²⁾

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 av den 16 december 1997 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för import av ris med ursprung i AVS-staterna och de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2300/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Med tillämpning av artikel 9.2 i förordning (EG) nr 2603/97 skall kommissionen inom tio arbetsdagar räknat från sista dagen av fristen för meddelandet från

medlemsstaterna besluta i vilken utsträckning ansökningarna kan godtas samt fastställa de tillgängliga kvantiteterna vid nästa uppdelning.

- (2) Granskning av de kvantiteter för uppdelning i januari 2003 för vilka ansökningar har ingivits visar att licenser skall utfärdas för de sökta kvantiteterna, vid behov minskade med en procentsats för nedsättning enligt bestämmelserna i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För de ansökningar om importlicenser för ris som lämnas in under de första fem arbetsdagarna i januari 2003 enligt förordning (EG) nr 2603/97 och anmäls till kommissionen gäller att importlicenserna skall utfärdas för de kvantiteter för vilka ansökningar ingivits med en nedsättning, vid behov, enligt de procentsatser som fastställs i bilagan.

2. De tillgängliga kvantiteterna för den följande delkvoten fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 314, 30.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 351, 23.12.1997, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 74.

BILAGA

Nedsättningskoefficienter som skall tillämpas för begärda kvantiteter för uppdelningen i januari 2003 och tillgängliga kvantiteter för den följande delkvoten

Ursprung/Produkt	Nedsättning i %		Tillgänglig kvantitet för delkvoten i maj 2003 (ton)	
	Nederländska Antillerna och Aruba	Minst utvecklade ULT	Nederländska Antillerna och Aruba	Minst utvecklade ULT
ULT (artikel 6) — KN-nr 1006	48,4643	—	—	797,768

Ursprung/Produkt	Nedsättning i %	Tillgänglig kvantitet för delkvoten i maj 2003 (ton)
AVS (artikel 2.1) — KN-nr 1006 10 21 – 1006 10 98, 1006 20 samt 1006 30	71,5742	—
AVS (artikel 3) — KN-nr 1006 40 00	91,2057	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 68/2003**av den 16 januari 2003****om användning av uppgifter från andra källor än statistiska undersökningar och tidsfristerna för överföring av resultaten av undersökningar om företagsstrukturen i jordbruket 2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

Med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 571/88 av den 29 februari 1988 om uppläggningsen av gemenskapsundersökningar om företagsstrukturen i jordbruket ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 143/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 och punkt 5 bilaga II, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 8.2 i rådets förordning (EEG) nr 571/88 har vissa medlemsstater begärt tillstånd från kommissionen att för vissa kännetecken använda befintliga uppgifter från andra källor än statistiska undersökningar.
- (2) Resultaten av strukturundersökningen är mycket viktiga för den gemensamma jordbrukspolitiken. Det är nödvändigt att uppgifterna är av hög kvalitet och därför kan uppgifter från andra källor än statistiska undersökningar bara accepteras om de är lika pålitliga som uppgifter från statistiska undersökningar.
- (3) Tidsfristerna för överföring av enskilda undersökningsuppgifter från undersökningarna om företagsstrukturen i jordbruket 2003 skall fastställas av kommissionen, varvid det faktum att tidsplanen för genomförandet av undersökningen varierar mellan de enskilda medlemsstaterna skall beaktas.
- (4) På grund av att resultaten från strukturundersökningen är viktiga för den gemensamma jordbrukspolitiken och behovet av aktuella uppgifter blir större, bör undersökningsuppgifterna behandlas och överföras till kommissionen (Eurostat) så fort som möjligt.

- (5) Åtgärderna som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för jordbruksstatistik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Danmark, Tyskland, Nederländerna, Österrike, Sverige, och Förenade kungariket är bemyndigade att använda befintliga uppgifter som härrör från andra källor än statistiska undersökningar för undersökningar om företagsstrukturen i jordbruket år 2003. De källor som skall användas finns uppräknade i bilaga I till denna förordning.

2. Medlemsstaterna som nämns i punkt 1 skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa uppgifter är av minst samma kvalitet som uppgifter som fås från statistiska undersökningar.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall inom de tidsfrister som fastställts i bilaga II överföra validerade, individuella undersökningsuppgifter från undersökningarna om företagsstrukturen i jordbruket 2003.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 56, 2.3.1988, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 24, 26.1.2002, s. 16.

BILAGA I

Andra tillåtna källor än statistiska undersökningar i samband med undersökningar om företagsstrukturen i jordbruket 2003:

Danmark	Integrerade systemet för administration och kontroll
Tyskland	Integrerade systemet för administration och kontroll
Nederländerna	Integrerade systemet för administration och kontroll Nationella registret över jordbruk ⁽¹⁾
Österrike	Integrerade systemet för administration och kontroll Systemet för identifiering och registrering av nötkreatur
Sverige	Integrerade systemet för administration och kontroll Systemet för identifiering och registrering av nötkreatur
Förenade kungariket	Integrerade systemet för administration och kontroll Systemet för identifiering och registrering av nötkreatur Registret över ekologiskt jordbruk

⁽¹⁾ Upprättat i enlighet med nationell lagstiftning.

Det integrerade systemet för administration och kontroll överensstämmer med rådets förordning (EEG) nr 3508/92 ⁽²⁾ och kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 ⁽³⁾.

Det centraliserade registret över nötkreatur överensstämmer med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 ⁽⁴⁾.

Registret över ekologiskt jordbruk överensstämmer med rådets förordning (EG) nr 2092/91 ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 391, 31.12.1992, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1.

BILAGA II

Tidsfristerna för att överföra de validerade, individuella undersökningsuppgifterna till Eurostat:

Medlemsstat	Undersökningsperiod	Tidsfrist
Belgien	maj 2003	31.8.2004
Danmark	maj 2003	31.8.2004
Tyskland	maj–juni 2003	31.12.2004
Grekland	november–december 2003	31.12.2004
Spanien	oktober–december 2003	31.12.2004
Frankrike	oktober–december 2003	31.12.2004
Irland	juni–augusti 2003	31.8.2004
Italien	oktober–december 2003	31.12.2004
Luxemburg	maj–juni 2003	31.8.2004
Nederländerna	april–juni 2003	31.8.2004
Österrike	december 2003	31.12.2004
Portugal	november 2003–februari 2004	31.12.2004
Finland	maj och november 2003	31.8.2004
Sverige	juni 2003	31.8.2004
Förenade kungariket	februari–oktober 2003	31.8.2004

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 69/2003**av den 16 januari 2003****om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾.
- (3) Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.
- (5) Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.
- (6) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C09	EUR/t	12,80
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C09	EUR/t	11,80
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C09	EUR/t	10,90
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C09	EUR/t	10,20
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C10	EUR/t	28,75
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C10	EUR/t	22,75
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0	1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	13,70				

⁽¹⁾ Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C05 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C06 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C07 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C08 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C09 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien och Ungern.

C10 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Slovenien och Ungern.

C11 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Rumänien och Ungern.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 70/2003
av den 16 januari 2003
om fastställande av exportbidragen för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2001⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002⁽⁵⁾.
- (3) Det exportbidrag som tillämpas för malt måste beräknas med hänsyn till den kvantitet spannmål som krävs för att tillverka ifrågakvarande produkter. De ovannämnda kvantiteterna fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

- (4) Förhållandena på världsmarknaden eller de särskilda krav som vissa marknader ställer kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.
- (5) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (6) Till följd av att dessa regler tillämpas på den nuvarande situationen på spannmålsmarknaderna, och särskilt på noteringar eller priser för dessa produkter inom gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidragen vara de som anges i bilagan till den här förordningen.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag för malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för malt

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1107 10 19 9000	C12	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	C13	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	C12	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2000, s. 6).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C12 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Litauen, Rumänien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

C13 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Litauen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 71/2003**av den 16 januari 2003****om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 901/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾ särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder med undantag av Förenta staterna, Kanada, Estland och Lettland har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 901/2002 ⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1230/2002 ⁽⁷⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att

fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 10 till och med den 16 januari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 901/2002 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 12,94 euro/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 17.

⁽⁷⁾ EGT L 180, 10.7.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 72/2003**av den 16 januari 2003****om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 900/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002⁽⁵⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av råg till alla tredje länder med undantag av Ungern, Estland, Litauen och Lettland har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 900/2002⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2330/2002⁽⁷⁾.

- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 10 till och med den 16 januari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för råg som avses i förordning (EG) nr 900/2002 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT L 349, 24.12.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 73/2003**av den 16 januari 2003****om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom Polen, Estland, Lettland och Litauen har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 899/2002 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2331/2002 ⁽⁷⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att

fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats den 10 till och med den 16 januari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 10,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 11.

⁽⁷⁾ EGT L 349, 24.12.2002, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 74/2003**av den 16 januari 2003****om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽⁴⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom

skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 januari 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,17	—	0,04
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,45	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskrivs för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 75/2003**av den 16 januari 2003****om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾ särskilt artikel 27.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 28 i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.
- (3) Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 28 i förordning (EG) nr 1260/2001. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽³⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller vissa marknadens särskilda krav kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för socker efter destinationen.
- (5) I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.
- (6) Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.
- (7) Tillämpningen av de bestämmelser som föreskrivs ovan på den nuvarande situationen på sockermarknaden, särskilt på prisnoteringar eller priser på socker inom gemenskapen och på världsmarknaden innebär att exportbidraget bör vara det som anges i bilagan till denna förordning.
- (8) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs inte någon återgång till ett system med kompensation för lagringskostnader från och med den 1 juli 2001. Det bör därför tas hänsyn till detta vid fastställandet av de bidrag som beviljas när exporten inträffar efter den 30 september 2001.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 januari 2003 om fastställande av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,55 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,55 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4435
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	44,08
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	44,08
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4435

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpligt exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.4 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 76/2003**av den 16 januari 2003****om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på dentjugoförsta delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1331/2002 av den 23 juli 2002 om en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2002/2003 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1331/2002 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

(3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av dentjugoförsta delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på dentjugoförsta delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1331/2002 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 47,140 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 6.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 maj 2002

om godkännande av företagets RAG Aktiengesellschaft förvärvande av kontrollen över företagen Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH

(Mål COMP/EGKS.1350 – RAG/Saarbergwerke/Preussag Anthrazit II)

[delgivet med nr K(2002) 1436]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/36/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 66.2 i detta,

med beaktande av parternas anmälan i en skrivelse av den 13 november 1997, och

av följande skäl:

(1) I en skrivelse av den 13 november 1997 meddelade RAG Aktiengesellschaft, Essen, ("RAG") i enlighet med artikel 66.1 i EKSG-fördraget att man planerade att ta över alla andelar i företagen Saarbergwerke AG, Saarbrücken, ("SBW") och Preussag Anthrazit GmbH, Ibbenbüren, ("Preussag"). Detta skulle leda till att de tre sista återstående tyska stenkolsproducenterna slogs ihop. Köpesumman för SBW uppgick till 2 tyska mark, varav 1 mark skulle betalas till Tyskland och 1 mark till Förbundsstaten Saarland, dvs. till de båda parter som hittills varit aktieägare.

(2) I sitt beslut av den 29 juli 1998 (mål IV/EGKS.1252 – RAG/Saarbergwerke/Preussag Anthrazit) (nedan kallat "beslut av den 29 juli 1998") godkände kommissionen RAG:s övertagande av SBW och Preussag i enlighet med artikel 66 i EKSG-fördraget, eftersom RAG förpliktat sig att avyttra SBW:s stenkolsimportverksamhet, dvs. Saarberg Coal International GmbH ("SCI") och att skilja försäljningen av kol som utvunnits i Tyskland från försäljningen av importerat kol.

(3) Koncentrationen har genomförts. I enlighet med de förpliktelser som RAG ingått har SCI sålts till en oberoende fransk köpare.

(4) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt har i sitt beslut av den 31 januari 2001 i mål T-156/98 (RJB Mining/kommissionen) ⁽¹⁾ upphävt kommissionens beslut av den 29 juli 1998 i dess helhet. Förstainstansrätten ansåg att kommissionen inte undersökt huruvida SBW:s sammanlagda tillgångar som överförts till RAG motsvarar det pris på 2 mark som betalats, eller om RAG därigenom underförstått erhållit statliga medel. Visserligen är kommissionen inte skyldig att i detta fall i förväg fatta ett formellt beslut om huruvida det påstådda statliga stödet (dvs. stöd som skall ha betalats ut i samband med övertagandet) är förenligt med gemenskapslagstiftningen. Däremot ansåg förstainstansrätten att kommissionen inom ramen för en konkurrensbedömning i enlighet med artikel 66.2 i EKSG-fördraget är skyldig att undersöka huruvida, och i förekommande fall i vilken utsträckning, koncentrationsenhetens ekonomiska, och därmed marknadsrelaterade position stärkts genom det ekonomiska stöd som ett eventuellt statligt stöd i form av ett lågt köppris utgör ⁽²⁾.

(5) Den 8 november 2001 lämnade de berörda företagen in alla relevanta uppgifter för en ny granskning av den anmälda koncentrationen.

⁽¹⁾ Mål T-156/98 [2001] REG II-337.

⁽²⁾ Tyskland och RAG har överklagat Förstainstansrättens dom.

I. PARTERNA

- (6) Före koncentrationen var RAG främst verksamt inom utvinning och försäljning av stenkolk samt inom förädling av kolskol till masugnskoks. Dessutom var RAG delaktigt i flera internationella gruvföretag och är verksamt inom elproduktion, kemi- och plastindustrin, avfallshandling och miljötjänster, gruvteknik och fastighetshandel.
- (7) Vid koncentrationen 1998 ägdes RAG:s aktier av fyra företag (delvis via samriskföretag med aktiedelägare): VEBA AG, VEW AG, Thyssen-Krupp-Stahl AG och Arbed SA. För närvarande är följande företag delägare i RAG: E.ON AG (som är efterföljare till VEBA) (37,1 %), RWE AG (som är efterföljare till VEW) (30,2 %), Thyssen-Krupp-Stahl (12,7 %), Montan-Verwaltungsgesellschaft mbH (ett gemensamt företag ägt av E.ON och Thyssen-Krupp-Stahl) (10 %), samt förvaltningsföretaget Verwaltungsgesellschaft RAG Beteiligung mbH (ett gemensamt företag som ägs av Arbed SA och RAG) (10 %).
- (8) SBW var främst verksamt inom följande områden: kolutvinning i Tyskland, koksproduktion, elproduktion, fjärrvärme, miljöskydd, handel och tjänster (i synnerhet kolhandel, oljetransport och oljeförsörjning) samt gummitillverkning. SBW ägdes till 74 % av Tyskland och till 26 % av förbundsstaten Saarland.
- (9) Preussag var också verksamt inom utvinning och försäljning av stenkolsprodukter. Företagets övriga verksamhetsområden var värmeproduktion och vattenförsörjning. Företaget hade också en gruva i Ibbenbüren. Det ägdes till 100 % av gruppen Preussag AG.

II. ÅTGÄRDEN

- (10) Den anmälda åtgärden omfattas av en överenskommelse som allmänt kallas för "kolkompromissen", och som kom till stånd den 13 mars 1997 mellan den gamla Förbundsrepubliken Tyskland, Förbundsstaterna Nordrhein-Westfalen (NRW) och Saarland, det tyska industriarbetarförbundet Bergbau und Energie samt de tre ovan nämnda företagen (nedan kallad "kolkompromissen"). Överenskommelsen gick ut på att sammanföra de tre företagens (RAG, SBW och Preussag) gruvverksamhet under ett gemensamt tak, RAG. Enligt parterna och Tysklands uppgifter skulle koncentrationen och de statliga stöd som beviljades i samband med denna, leda till att den politiskt önskade anpassningsprocessen inom den tyska stenkolsgruvbranschen genomfördes på ett socialt acceptabelt sätt och att en långsiktigt livsduglig

och effektiv gruvbransch skulle kunna garanteras även för tiden efter 2005. Enligt kolkompromissen skall 10 eller 11 av de 17 gruvor som fanns 1997 behållas på längre sikt, med en årsproduktion på 30 miljoner ton och cirka 36 000 arbetsplatser.

- (11) Inom ramen för kolkompromissen har Tyskland åtagit sig att betala ut offentligt stöd till kommande nedläggningar av gruvor till ett belopp av 2,5 miljarder mark (åtagandebemyndiganden), utöver RAG:s övertagande av Tysklands och Saarlunds andelar i Saarbergwerke. Från och med 1998 slogs dessa medel samman med de medel som Tyskland och Nordrhein-Westfalen tillhandahåller för främjandet av försäljningen av inhemskt kraftverkskol och koks, och ett gemensamt tak fastställdes. De statliga stöden till den tyska stenkolsgruveindustrin, som 1997 uppgick till sammanlagt 10,5 miljarder mark, skulle stegvis minskas till 5,5 miljarder mark år 2005. Utöver Tysklands och Nordrhein-Westfalens bidrag tillhandahålls sedan 2001 årligen [...] (*) från intäkterna från RAG:s icke-kolverksamhet. [...]*. Utbetalningen av ytterligare statliga stöd skulle endast ske på villkor att RAG övertog Tysklands och Saarlunds andelar i SBW.

III. KONCENTRATIONEN, KOMMISSIONENS BEHÖRIGHET

- (12) I sitt beslut av den 29 juli 1998 fastställde kommissionen att RAG genom övertagandet av alla företagsandelar i SBW och Preussag får ensam kontroll över dessa företag. Under tiden har denna koncentration ägt rum i enlighet med anmälan. Man måste därför utgå ifrån att den anmälda åtgärden utgör förvärv i enlighet med artikel 1 i den höga myndighetens beslut nr 24–54 av den 6 maj 1954 om en förordning avseende rekvisit för kontroll över ett företag i enlighet med artikel 66.1 i fördraget (1) och därför utgör en koncentration enligt artikel 66.1 i EKSG-fördraget.
- (13) I sitt beslut av den 29 juli 1998 hade kommissionen dessutom fastställt att RAG, SBW och Preussag på grund av sin verksamhet inom handel med stenkolk och stenkolsprodukter måste anses vara företag i enlighet med artikel 80 i EKSG-fördraget i förening med bilaga I till det fördraget. I den utsträckning som parterna även säljer kol till privata hushåll och småföretag omfattas detta inte av artikel 80 i EKSG-fördraget. Beträffande effekterna inom hushålls- och småföretagssektorn och koncentrationsparternas icke-gruvrelaterade verksamhet gjordes en anmälan till den federala kartellbyrån som godkände åtgärderna i början av 1998.

(*) Delar av denna text har utelämnats för att se till att inga konfidentiella uppgifter offentliggörs. Dessa delar har markerats med klamrar och asterisk.

(1) EGT 9, 11.5.1954, s. 345/54.

- (14) Kommissionen hade dessutom fastställt att koncentrationen måste förhandsgodkännas, eftersom de berörda företagens årsproduktion (cirka 48 miljoner ton stenkol) överstiger den högsta mängd som anges i artikel 1.1 a i beslut nr 25-67 av den 22 juni 1967 med en förordning om befrielse från kravet på förhandsgodkännande enligt fördragets artikel 66.3 ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut nr 3654/91/EKSG ⁽²⁾. Kommissionens beslut har inte ifrågasatts i detta avseende. Därför krävs ingen ytterligare bedömning av kommissionens behörighet, och man kan utgå från tidpunkten för den ursprungliga anmälan ⁽³⁾.

IV. KONKURRENSBEDÖMNING ENLIGT ARTIKEL 66.2

- (15) Eftersom förstainstansrätten den 31 januari 2001 upphävde kommissionens beslut av den 29 juli 1998 krävs en ny konkurrensbedömning med beaktande av förstainstansrättens dom. Till skillnad från frågan om huruvida den anmälda koncentrationen omfattas av kontrollen av företagskoncentrationer enligt EKSG-fördraget kan man vid denna nya konkurrensbedömning inte utgå från datumet för den ursprungliga anmälan, utan från datumet för detta beslut ⁽⁴⁾. Kommissionen måste därför undersöka huruvida koncentrationen, utgående från dagens marknadsförhållanden och de berörda företagens nuvarande marknadsposition, samt från en eventuell förbättring av RAG:s finansiella styrka i enlighet med artikel 66.2 i EKSG-fördraget, leder till att de berörda företagen får möjlighet att

- a) bestämma priserna, kontrollera eller begränsa produktion och distribution eller förhindra verklig konkurrens på en betydande del av de marknader som berörs av koncentrationen, eller
- b) kringgå de konkurrensregler som följer av tillämpningen av EKSG-fördraget, till exempel genom att skaffa sig en falsk konstlad undantagsställning som leder till betydande fördelar i fråga om tillträde till försörjningskällor och marknader.

A. DEN TYSKA KOLPOLITIKEN: ALLMÄN BAKGRUND

- (16) Tidigare präglades den tyska stenkolssektorn av omfattande statliga subventioner, importbegränsningar och köpgarantier inom ramen för det s.k. århundradefördraget (Jahrhundertvertrag) och stålverksfördraget (Hüttenvertrag). Den 31 december 1995 löpte dock

århundradefördraget och lagen om tullkvoter för fasta bränslen (Zollkontingentsgesetz) ut. Stålverksfördraget sades upp 1999.

- (17) I dag grundas ramvillkoren för den tyska stenkolssektorn i huvudsak på kolkompromissen. I denna har ett tak satts för stöd till gruvindustrin. Stöd får endast utbetalas till användningen av stenkol inom elproduktion och i stålindustrin. Tyskland har åtagit sig att begränsa stödet till vad som är absolut nödvändigt, och att endast ge stöd till utvinning som levereras till elindustrin eller till gemenskapens kol- och stålindustri. Enligt kolkompromissen får det statliga stödet till kol som levereras till elindustrin användas till att utjämna skillnaden mellan utvinningskostnaderna i tyska gruvor och genomsnittspriset för import till Tyskland. Genomsnittspriset för importkol fastställs varje år, och det faktiska försäljningspriset beräknas utgående från det fastställda importpriset, varvid hänsyn även tas till transportkostnader. Vid försäljning till stålindustrin får stödet användas till att utjämna skillnaderna mellan det genomsnittliga priset för importkol i gemenskapen och de faktiska produktionskostnaderna. I båda fall begränsas stödbeloppet av en maximigräns.

- (18) Enligt kolkompromissen skall den inhemska utvinningen minskas från ursprungligen cirka 47,5 miljoner ton 1996 till cirka 30 miljoner ton 2005. Det statliga kolstödet skall minskas från 10,5 miljarder mark 1997 till sammanlagt 5,5 miljarder mark 2005. Kolkompromissen sågs senast över år 2000. Därvid fastställdes att mängden utvunnet kol redan 2002 skulle ligga under 29 miljoner ton. Under 2000 utvanns [30-40]* miljoner ton. För år 2000 uppgick driftsstödet till 3,8 miljarder mark (2001: 3,8 miljarder), stödet till utvinningsminskning till 3,1 miljarder mark (mot 1,9 miljarder 2001), stödet till bibehållandet av schaktpersonalen till 71 miljoner mark (67 miljoner 2001) och stödet till oförutsedda utgifter till 2,1 miljarder mark (2,7 miljarder 2001) ⁽⁵⁾. Stödets struktur har ändrats avsevärt sedan 1999. Försäljningsstödet andel av det sammanlagda stödbeloppet, som 1999 fortfarande uppgick till 91 %, sjönk under 2001 till 66 %. Däremot ökade stödandelen för oförutsedda utgifter som inte har att göra med den löpande produktionen. Minskningen av stöden kommer minst att fortsätta till 2005.

⁽¹⁾ EGT 154, 14.7.1967, s. 11.

⁽²⁾ EGT L 348, 17.12.1991, s. 12.

⁽³⁾ Se mål IV/M.308 Kali + Salz/MDK/Treuhand, EGT C 275, 3.9.1998, punkt 9.

⁽⁴⁾ Se mål IV/M.308 Kali + Salz/MDK/Treuhand, op.cit., punkt 10.

⁽⁵⁾ Se kommissionens beslut av den 21 december 2000 om Tysklands ekonomiska stöd till kolindustrin under åren 2000 och 2001, EGT L 127, 9.5.2001, s. 55.

- (19) Genom stålverksfördraget, som slöts för första gången i samband med grundandet av RAG år 1969, var den tyska stålindustrin i stor utsträckning förpliktad att köpa inhemskt kokskol. Kommissionen hade godkänt denna överenskommelse fram till slutet av 1997 genom beslut 89/248/EKSG av den 30 mars 1989 om godkännande av överenskommelser om Ruhrkohle AG:s leverans av fasta bränslen till sex stålverk (⁽¹⁾), i enlighet med artikel 65 i EKSG-fördraget. Överenskommelsen ändrades 1998 genom att man bland annat upphävde eller minskade de exklusiva anskaffningsförpliktelserna. 1998 avslutade kommissionen sitt förfarande enligt artikel 65 i EKSG-fördraget avseende stålverksfördraget med en administrativ skrivelse (⁽²⁾). 1999 löpte Hüttenvertrag ut och ersattes med bilaterala avtal med de enskilda stålproducenterna. Dessa avtal, som högst löper fram till 2005, omfattar inte längre några exklusivklausuler, anskaffningsförpliktelser som är beroende av det sammanlagda behovet eller avtal om mest gynnade parter.

B. RELEVANTA PRODUKTMARKNADER

- (20) I sitt beslut av den 29 juli 1998 fastställde kommissionen att koncentrationen i huvudsak berör sektorerna försäljning av stenkol och stenkolsprodukter. Detta grundas på följande argument:
- (21) Försäljningen sker till industrin (elindustrin, stål företag och annan industri) samt till privathushåll och småföretag. försäljningen till privathushåll och småföretag omfattas inte av EKSG-fördraget och har därför inte tagits upp i beslutet.
- (22) Den största andelen stenkol som används för industriella ändamål (inbegripet stål- och elproduktionen) levereras direkt av utvinnaren eller importören till slutanvändaren. Inom detta marknadssegment spelar storhandlare ingen roll, och behöver därför inte heller behandlas i det följande.
- (23) De viktigaste stenkolsanvändarna har ingen möjlighet att på kort sikt ersätta detta bränsle med något annat. Kraftverk byggs för en viss energikälla, och på kort sikt kan man alltså inte ersätta stenkol med exempelvis naturgas. Inom stålindustrin har koks dessutom en särskild metallurgisk funktion som inte kan ersättas med andra råvaror.
- (24) Visserligen skulle man kunna dela upp stenkolsförsäljningen till industrin i tre skilda kategorier, nämligen försäljning till elindustrin, till stålindustrin och till övrig industri (socker-, cement- eller pappersindustri). Men
- eftersom alla tre marknadssegment berörs av samma faktorer är en enskild granskning av varje segment inte nödvändigt för bedömningen av detta ärende.
- (25) Sedan beslutet av den 29 juli 1998 har inga förändringar inträtt som motiverar en avvikande bedömning. Därför skall den relevanta marknaden även för detta beslut anses vara försäljningen av stenkol och stenkolsprodukter.

C. RELEVANTA GEOGRAFISKA MARKNADER

- (26) I sitt beslut av den 29 juli 1998 utgick kommissionen från att den relevanta geografiska marknaden för stenkol och stenkolsprodukter var Tyskland. Detta grundades främst på att det inhemska stenkolet subventionerades mycket kraftigt (se avsnitt A, skäl 16ff), vilket bland annat leder till att hela produktionen avsätts i Tyskland och täcker en stor del av Tysklands sammanlagda behov av stenkolsprodukter. Dessutom medför tyskt stenkol vissa fördelar för de tyska företagen, jämfört med importerat kol: Genom att gruvorna ligger i närheten behöver företagen inte lägga upp så stora lager av kol, det tyska kolet har mycket homogena egenskaper, och företagens anläggningar är inställda på tyskt stenkol. Dessutom finns det ett starkt politiskt och samhälleligt tryck på företagen att köpa tyskt stenkol. Därför kunde man utgå ifrån att företagen alltid skulle föredra tyskt stenkol, så länge priset med hjälp av stöd hålls på samma nivå som för importerat stenkol.
- (27) Mycket riktigt låg marknadsandelen för subventionerat stenkol 1997 på [65–75%]* av den sammanlagda omsättningen av stenkolsprodukter i Tyskland, varvid [90–100%]* gick till el- och stålproduktion. Med tanke på dessa förhållanden, som gav konkurrerande importörer ytterst små möjligheter i Tyskland, definierade kommissionen i sitt beslut av den 29 juli 1998 en avskild relevant geografisk marknad för Tyskland.
- (28) Stödsystemet medför dessutom att inget tyskt stenkol förs ut till marknader utanför Tyskland. Den direkta följden är att tyska stenkolsproducenter endast kan anpassa sitt pris till genomsnittspriset för importerat stenkol när de säljer till den tyska el- och stålindustrin. Men eftersom totalbeloppet som står till förfogande för stöd är begränsat, begränsas även möjligheterna att sälja tyskt stenkol till världsmarknadspriser. Med tanke på den fortfarande mycket stora skillnaden mellan de tyska produktionskostnaderna och världsmarknadspriset (cirka [120–250]* mark per ton) finns det inget incitament att sälja stenkol i utlandet utöver de mängder som subventioneras.

(⁽¹⁾) EGT L 101, 13.4.1989, s. 35.

(⁽²⁾) Mål COMP/E-3/36.779 RAG Hüttenvertrag, skrivelse av den 8.11.2000.

(29) Parternas aktualiserade uppgifter för åren 1998–2001 visar dock att det subventionerade stenkolets betydelse i förhållande till den tyska totala marknaden har minskat stadigt. Importerna, som 1997 fortfarande låg på en andel av cirka [25–35 %]* av den totala marknaden, hade år 2000 enligt parternas uppgifter redan ökat till [40–50 %]* av den totala marknaden. Man kan utgå ifrån att denna andel kommer att fortsätta att öka, eftersom de nuvarande subventionsreglerna föreskriver en fortsatt kraftig minskning av den inhemska produktionen och dess försäljning minst fram till 2005.

(30) Allt detta innebär att den tyska marknaden för stenkol och stenkolsprodukter fortfarande uppvisar specifika egenskaper som ur konkurrenshänseende skiljer den från andra geografiska regioner. Men samtidigt ser det ut som om den tyska stenkolsmarknaden håller på att utvecklas till en marknad som är integrerad i den internationella stenkolshandeln. För detta besluts syften är det emellertid inte nödvändigt att exakt definiera den relevanta marknaden, eftersom det även om man utgår från en marknad som är begränsad till Tyskland inte finns några invändningar mot koncentrationen.

D. KONKURRENSRÄTTSLIG BEDÖMNING

(31) I sitt beslut av den 29 juli 1998 grundade kommissionen sina invändningar (som undanröjdes genom parternas åtaganden) främst på risken för att koncentrationen skulle medföra att parternas dåvarande starka position på marknaden för subventionerat tyskt stenkol skulle utvidgas till den fria marknaden. Med tanke på det nuvarande marknadsläget och en rad strukturella förändringar som har ägt rum sedan kommissionens beslut av den 29 juli 1998 anser inte kommissionen att det i dag längre finns någon anledning för oro i detta avseende (se avsnitt 1, skäl 32ff). Med tanke på det låga priset för SBW kan man inte heller säga att det finns risk för att en förbättrad ekonomisk position skulle kunna snedvräda konkurrensen (se avsnitt 2, skäl 47ff).

1. PARTERNAS POSITIONER PÅ DEN TYSKA STENKOLSMARKNADEN

a) RAG:s position

(1) Inhemskt (tyskt) stenkol

(32) Efter att ha tagit kontroll över SBW och Preussag har RAG blivit Tysklands enda stenkolsproducent. Men man måste tänka på att försäljningen av tyskt stenkol av ovan nämnda skäl (skäl 16ff) följer den (sjunkande) stödnivån, eftersom avsättningen av tyskt stenkol är begränsad till vad som möjliggörs av de tillgängliga stödmedlen. Däri-

genom har koncentrationsparternas försäljning av inhemskt stenkol sjunkit kraftigt (från 67,6 miljoner ton år 1994 till 32,7 miljoner ton år 2001). Denna tendens kommer att fortsätta, eftersom den bestäms av de planerade stödminskningarna. Koncentrationen av RAG och SBW ändrar ingenting i detta avseende: På grund av de höga produktionskostnaderna kan tyskt stenkol omöjligt konkurrera med importer utan statligt stöd, vilket innebär att koncentrationen inte har någon inverkan på produktion eller försäljning av tyskt stenkol.

(2) Den totala marknaden/importerat kol

(33) Under de senaste åren har stenkolsförbrukningen sjunkit ständigt, både i Tyskland och i gemenskapen, och man kan utgå ifrån att denna tendens kommer att fortbestå. Förbundet för tyska stenkolsimportörer – Verein Deutscher Steinkohleimporteure – förutsäger exempelvis att efterfrågan i Tyskland kommer att ligga på 60 miljoner ton för 2010). Detta beror främst på att man föredrar andra, miljövänligare och billigare energikällor, och på att den tyska stålproduktionen minskar. Koncentrationsparternas andel av den totala marknaden, bestående av inhemskt stenkol och importerat kol, har minskat sedan 1994, samtidigt som den sammanlagda marknadsvolymen också minskat (se tabell 1). RAG, SBW och Preussag sålde sammanlagt 70,8 miljoner ton stenkol under 1994, men endast 43,6 miljoner ton under 2001.

Tabell 1

Stenkolsförsäljningen i Tyskland

[...]*

(34) I fråga om marknadsandelar har parterna fortfarande en stark position på den totala marknaden, men andelen har klart minskat. Vid granskningen av marknadsandelarna måste man komma ihåg att SBW:s importhandel inte (längre) berörs av koncentrationen, eftersom RAG avyttrade detta segment 1999. Därför kommer vi nedan även att utgå ifrån siffror utan SBW:s importverksamhet när vi diskuterar den specifika utvecklingen av de olika företagssegment som berörs av koncentrationen. År 1994 låg parternas andel av den totala marknaden på [80–90 %]* (cirka [80–90 %]* utan SBW:s importverksamhet), men endast på [80–90 %]* (cirka [70–80 %]* utan SBW:s importverksamhet) år 1997 och på [60–70 %]* år 2001. Detta visar att RAG inte har lyckats med att helt ersätta förlusterna i fråga om tyskt kol med en ökad andel importerat stenkol.

Tabell 2

Parternas andel av den totala marknaden

[...]*

Källa: Parterna

- (35) Om man betraktar importkolet separat kan man säga att parterna har lyckats öka sin absoluta försäljning av importerat kol, från [...] miljoner ton ([...] miljoner ton utan SBW-importer) år 1994 till [...] miljoner ton år 2001. Denna ökning i absoluta tal är emellertid endast delvis en indikator för parternas konkurrensposition, eftersom ökningen av mängden sålt importkol i absoluta tal gick hand i hand med en ökning av importkolets andel av den totala marknaden. Visserligen har parternas marknadsandel för importkol ökat sedan 1994 ([10–20 %]* respektive [10–20 %]* utan SBW-import) och fram till 1997 ([30–40 %]* respektive [30–40 %]*), dvs. under perioden före koncentrationen. Tabell 3 visar dock att den, efter koncentrationen, dvs. mellan 1997 ([30–40 %]* respektive [30–40 %]*) och 2001 ([25–35 %]*), förblev stabil, med lätta variationer, och under senare tid visar en sjunkande tendens. RAG har alltså inte lyckats hålla de lätta ökningarna av marknadsandelen som gjorts under 1999 och 2000. Det bör också noteras att RAG endast täcker en obetydande del av sina import till Tyskland från egna produktionsanläggningar i utlandet, och alltså måste köpa större delen av sina import från andra producenter. Därigenom har RAG ingen kännbar fördel framför sina konkurrenter inom importsektorn när det gäller tillträde till försörjningskällor.

Tabell 3

Parternas andelar av importkolssegmentet

[...]*

Källa: Parterna

- (36) Det kan noteras att parterna efter koncentrationen inte har lyckats jämna ut den minskade försäljningen av inhemskt stenkolk genom en utvidgning av importerna. Koncentrationen har inte heller lett till någon nämnvärd och långsiktig förbättring av parternas position inom importkolssektorn, utan deras marknadsandel ligger i dag långt under den nivå som parterna innehade före koncentrationen. Denna tendens gör det osannolikt att koncentrationsenheten kommer att kunna stärka sin position avsevärt under prognosperioden.
- b) Konkurrenternas position och övriga konkurrensaspekter**
- (37) De rådande marknadsförhållandena, som präglas av strukturella förändringar som ägt rum på den tyska stenkolsmarknaden sedan beslutet av den 29 juli 1998, gör det osannolikt att RAG kommer att kunna stärka sin konkurrensposition.

- (38) En viktig förändring i detta sammanhang är importernas ökade andel av den totala marknaden. Under 2001 ökade denna andel till cirka 50 %, mot cirka 44 % året innan. I segmentet kraftverks- och kokskol översteg importen för första gången den inhemska produktionen under 2001: cirka 35 miljoner ton import mot cirka 33 miljoner ton inhemsk produktion. Importvolymen har i genomsnitt ökat med [10–20 %]* per år, även om det har förekommit kraftiga variationer ([0–10 %]* tillväxt under 1995, [+15–25 %]* under 1997 och [+0–10 %]* under 1999). Man kan räkna med att kolimportens betydelse kommer att fortsätta att öka, eftersom den ständigt sjunkande sammanlagda stödvolymer leder till att försäljningen av tyskt kol minskar i samma takt. Denna försäljningsminskning förlöper betydligt snabbare än den lätta minskningen av den sammanlagda efterfrågan i Tyskland. Detta innebär att den säkra försäljningsposition som RAG innehar gentemot sina konkurrenter i fråga om inhemskt kol får allt mindre betydelse för den totala marknaden. Detta minskar RAG:s eventuella möjligheter att överföra den goda position som företaget har inom segmentet inhemskt stenkolk till importkolssektorn.

- (39) Dessutom får man inte glömma att RAG i enlighet med de försäljningsförpliktelser som fastställs i beslutet av den 29 juli 1998 har avyttrat SBW:s kolimportverksamhet (SCI). Därmed har parternas överlappning i den konkurrensmässigt viktiga importsektorn undanröjts. Koncentrationen har därför inte lett till en koncentration av parternas importverksamhet, och medförde inte heller någon ökning av marknadsandelarna. I dag är SCI en självständig konkurrent med stabil marknadsposition.

- (40) Under de senaste åren har konkurrenterna på importkolsmarknaden även upplevt en tydlig strukturell förstärkning, vilket medför större konkurrenstryck för RAG inom denna sektor, och har redan lett till att parternas andelar på importmarknaden minskar. Importer uppkommer genom direkt försäljning från utländska stenkolsproducenter, men också genom försäljning från tyska importörer. RAG:s största konkurrenter inom importkolssektorn är antingen internationella producenter, eller företag som är knutna till tyska stenkolskonsumenter. Energikoncernen RWE, som är en av de största kunderna för masugnskol, är RAG:s viktigaste konkurrent inom importsektorn, med en marknadsandel på cirka [25–35 %]* under 2001 (RAG: [25–35 %]*). RWE har lyckats stärka och utvidga sin position, inte minst genom att på senare år överta SSM Coal (Nederländerna) och Rheinbraun Brennstoff GmbH. Andra konkurrenter är bland annat Glencore, BHP-Billiton och Rio Tinto, som hör till världens största producenter. Hittills innehar dessa företag tillsammans [5–15 %]* av marknadsandelarna. SCI, det importkolsföretag som SBW sålt till en fransk handlare, innehar andelar på cirka [0–10 %]*. Parterna uppskattar slutligen de oberoende handlarnas andel av importkolsmarknaden i Tyskland till cirka [5–15 %]*.

- (41) Sedan beslutet av den 29 juli 1998 har de internationella kolproducenterna också lyckats stärka sin ställning och nya aktörer har tagit sig in på den tyska marknaden. Bland annat har den australiska producenten BHP och det sydafrikanska företaget Billiton sammanstrålat och blivit världens största kolproducent. BHP-Billiton trädde år 1999 in på den tyska marknaden, och har i dag en andel på [0–10 %]* av importkolssektorn. År 2000 trädde även Rio Tinto (UK), som också hör till världens största stenkolsproducenter, in på den tyska importkolsmarknaden. Under åren 2000 och 2001 lyckades detta företag sälja cirka [...] ton stenkol i Tyskland, vilket motsvarar en andel på [0–10 %]* av det importkol som säljs i Tyskland.
- (42) Det finns knappt några inträdeshinder på den tyska stenkolsmarknaden. Transport- och lagringsinfrastrukturen är fritt tillgänglig och öppen för alla. Visserligen har RAG kvar viss verksamhet inom logistiksektorn, men företagets betydelse inom detta område är ytterst begränsad, och det finns ett stort antal andra tillhandahållare. Dessutom behövs det ingen egen transport- och lagringskapacitet för att vara aktiv på marknaden. En handlare behöver bara kvalificerad personal, telefon och en dator för att kunna träda in på marknaden. Stenkol är också en föga differentierad förbrukningsvara, vars kvalitet fastställs genom en ISO-standard, vilket innebär att det inte är möjligt att skilja mellan olika produktkvaliteter och märken. Den enda konkurrensparameter som primärt är av betydelse är alltså priset.
- (43) Utvecklingen och marknadens egenskaper visar således tydligt att RAG konfronteras med ett ökande antal starka, internationella konkurrenter på importmarknaden, och att RAG:s marknadsandelar befinner sig under starkt tryck. De senaste årens nytillträddanden på marknaden tyder dessutom på att ytterligare konkurrenter kommer att träda in på den tyska stenkolsmarknaden allt eftersom importkolet ökar i betydelse i Tyskland.
- (44) Men även på efterfrågesidan har stora förändringar skett. Dels har en del koncentrationer ägt rum inom stålindustrin, vilket har lett till internationella grupper med stark ställning som köpare, som till exempel fusionen Thyssen-Krupp-Stahl 1998 eller sammanslagningen av Usinor, Arbed och Aceralia till Arcelor i november 2001. Dels har den tilltagande avregleringen under senare år ökat konkurrenstrycket på elmarknaden avsevärt. I detta nya konkurrens klimat är det av avgörande betydelse för kraftverksoperatörerna att kunna köpa billig stenkol, och att utnyttja även minimala pris-skillnader. Den ökande konkurrensen på efterfrågesidan leder till att billigare konkurrenter till RAG kan stärka sin position. De stora kundernas ökade priskänslighet har dessutom lett till att de befintliga mångåriga leveransavtalen med RAG:s kunder inom området inhemskt stenkol inte längre ger någon fördel på importkolsmarknaden, eftersom det allt mer blir priset som blir den avgörande konkurrensparametern.
- (45) Slutligen bör det påpekas att de mångåriga, konkurrenshämmande köpåtaganden som el- och stålindustrin tvingats ingå inom ramen för århundradefördraget och stålverksfördraget, numera har upphävts. I dag innehåller avtalen med RAG inga köpåtaganden knutna till totalbehovet, exklusivavtal eller avtal om mest gynnade parter längre. De nya avtalen med el- och stålindustrin har i regel en löptid på högst ett år, och innehåller de leveransvillkor beträffande pris och mängd som allmänt tillämpas inom den marknaden.
- c) **Slutsats: Ingen risk för snedvridding av konkurrensen med dagens marknadsvillkor**
- (46) Sammanfattningsvis kan det fastställas att det med dagens marknadsvillkor och med förbehåll för resultatet av en granskning av de ekonomiska följderna av en eventuell ekonomisk förstärkning av RAG (se avsnitt 2, skäl 47 ff) inte är sannolikt att RAG kommer att kunna fastställa priser, kontrollera eller inskränka produktionen eller distributionen eller förhindra bibehållandet av en effektiv konkurrens på en betydande del av den marknad som berörs av koncentrationen, i enlighet med artikel 66.2 första strecksatsen i EKSG-fördraget. Marknadsvillkoren, som ändrats sedan 1998, gör det också osannolikt att RAG i enlighet med artikel 66.2 andra strecksatsen i EKSG-fördraget skulle kunna undandra sig de konkurrensregler som följer av tillämpningen av detta fördrag, särskilt genom upprättandet av en konstlad undantagsställning, vilken medför en väsentlig fördel i fråga om tillgång till försörjningskällor och avsättning. Detta gäller både på den självständiga tyska stenkolsmarknaden och på en vidare definierad geografisk marknadsindelning. Om man utgår från en internationell stenkolsmarknad skulle parterna ha betydligt mindre andelar, eftersom deras verksamhet främst är inriktad på Tyskland och det tillkommer många ytterligare konkurrenter. På en sådan brett definierad marknad skulle RAG:s särställning i fråga om tyskt stenkol dessutom få ännu mindre betydelse för konkurrensen.

2. EVENTUELL FÖRSTÄRKNING AV RAG:S FINANSIELLA STYRKA

(47) I sitt beslut i målet RJB Mining mot kommissionen betenade domstolen att kommissionen inom ramen för fusionsförfarandet inte hade undersökt huruvida SBW:s sammanlagda överförda förmögenhet motsvarar priset på 2 mark, eller om RAG underförstått har erhållit statligt stöd. Därför skulle kommissionen i sitt beslut av den 29 juli 1998 beträffande fusionen inte kunnat bedöma huruvida RAG:s finansiella styrka förstärks genom priset på 2 mark, och, i förekommande fall, i vilken utsträckning detta skett. Därför bör följande undersökas:

- a) Huruvida RAG:s finansiella styrka eller marknadsposition stärkts genom koncentrationen.
- b) Huruvida en eventuell förstärkning av RAG:s finansiella styrka leder till konkurrensrelaterade problem i enlighet med artikel 66.2 i EKSG-fördraget.

(48) Till att börja med bör man dock betona att det ekonomiska stöd som Tyskland givit RAG för att anpassa de tyska stenkolspriserna till importpriset och för nedläggning av produktionsanläggningar inte är av en art som förstärker RAG:s finansiella styrka på något sätt som är av betydelse för konkurrensen. Varken produktionskostnadsbidragen eller nedläggningsbidragen täcker mer än högst RAG:s faktiska kostnader.

a) **Förstärkning av RAG:s finansiella styrka och marknadsposition**

(49) I sitt beslut anger domstolen inga kriterier för hur man skulle kunna bedöma en eventuell diskrepans mellan köppriset och SBW:s faktiska värde, och den förstärkning av SBW:s finansiella styrka som eventuellt skulle kunna uppstå genom en sådan diskrepans. En metod som skulle kunna tillämpas i detta fall (bland många andra tänkbara metoder) vore att undersöka koncentrationens faktiska följder för RAG:s balansräkning. Därigenom skulle man i efterhand kunna se koncentrationens ekonomiska följder⁽¹⁾ och åtminstone kunna fastställa ett högsta värde (dvs. i värsta tänkbara fall) för det eventuella ekonomiska tillflödet, som skulle räcka för en analys i det föreliggande fallet.

(50) Därför har kommissionen givit redovisnings- och revisionfirman BDO i uppdrag att genomföra en undersökning av koncentrationens följder för RAG:s balansräkning. Undersökningen visar att RAG genom övertagandet av SBW kunnat uppnå en bokföringsmässig sammanslagning av vinst på [0–500]* miljoner mark. Detta motsvarar det bokförda nettovärdet på SBW:s egenkapital vid övertagandet (mark [0–500]* miljoner) minus köppriset (2 mark) och minus den handelsskatt som står i direkt koppling till övertagandet ([...]* miljoner mark).

⁽¹⁾ I stället för att genomföra beräkningar av "företagsvärdet" enligt klassiska förfaranden för företagsvärderingar (t.ex. förfaranden som utgår från produktiva tillgångar eller nuvärdemetoden), som inte minst för den berörda kolproduktionssektorn i hög grad präglas av subjektiva bedömningar av risker och framtida utvecklingar och följaktligen medför stora osäkerhetsfaktorer. I detta sammanhang bör det dock påpekas att de undersökningar som kommissionen har tillgång till och som genomförts enligt klassiska metoder för företagsvärdering visar på betydligt mindre värden (se skäl 60).

(51) Mot fusionsvinsten måste man räkna de nedskrivningar av SBW:s tillgångar som genomförts i RAG:s balansräkning av den 31 december 1998, och som uppgår till [...]* miljoner mark. De största nedskrivningarna berör kraftverkssektorn ([...]* miljoner mark) och lagren av fasta bränslen ([...]* miljoner mark). I fråga om kraftverken handlade det främst om för tidig avskrivning av SBW:s energiförsörjningskostnader, som låg högre än marknadspriset. De avskrivningar av värdet av lagerreserverna av fasta bränslen som delvis genomfördes utgjordes främst av nedskrivningar av lagren från de listpriser som hittills tillämpats till världsmarknadspriset.

(52) Resultatet av undersökningen är att koncentrationens faktiska (negativa) effekt på RAG:s tillgångar uppgick till minus [0–500]*miljoner mark i RAG:s balansräkning för den 31 december 1998.

(53) I fråga om framtida effekter på företagets intäkter betonas det i undersökningen att avskrivningarna inom kraftverkssektorn i framtiden åtminstone delvis skulle kunna uppvägas av intäkter från delägandet i kraftverk. Samma sak gäller för avskrivningar av lagerreserver, eftersom det finns möjlighet att sälja de lagerreserver som nedskrivits till världsmarknadspriset med subventioner. Till sist påpekas det i undersökningen att det eventuellt finns en möjlighet för RAG att använda åtminstone delar av SBW:s förlustbalanseringar för företagsbeskattning och bolagsskatt, varvid man också påpekar risken för att de tyska skattemyndigheterna kan komma att avvisa delar av avdragen för förlustbalanseringarna.

(54) Undersökningen visar dock att man inte kan vänta sig att de ovan beskrivna aspekterna, som eventuellt kan få positiva följder för intäkterna, skulle kunna innebära att koncentrationen får kännbara positiva effekter på RAG:s finansiella styrka.

(55) Utgående från undersökningen kan man anta att de bokförda fusionsvinster på [0–500]* miljoner mark som anges i fusionsbalansen, som motsvarar nettovärdet på SBW:s tillgångar vid koncentrationstidpunkten, utan nedskrivningar, inom ramen för ett värsta tänkbara fall kan sättas som maximalt värde för den förbättring av RAG:s finansiella styrka som skulle kunna få inverkan på konkurrensen inom ramen för fusionsförfarandet.

(56) I det föreliggande fallet krävs ingen bedömning av de nedskrivningar som RAG genomfört, eftersom inga konkurrensproblem enligt artikel 66.2 i EKSG-fördraget uppstår ens om man utgår från det sammanlagda värdet utan nedskrivningar. Utgående från undersökningen kan det uteslutas att värdet på SBW:s tillgångar behöver värderas upp.

- (57) Vad gäller den ekonomiska tillgängligheten kan man till och med utgå ifrån att tillgångarnas nettovärde fanns tillgängligt i likvida medel direkt efter fusionen. Detta skulle motsvara premissen att SBW sålts till sitt bokföringsvärde. Visserligen är det mer realistiskt att utgå från en stegvis, årlig tillgänglighet för den ökade ekonomiska kraften genom ökade intäkter, eller från att tillgängligheten endast varit indirekt genom att RAG:s kreditvärdighet ökat. Men en sådan analys krävs inte, eftersom det inte uppstår några konkurrensproblem i enlighet med artikel 66.2 i EKSG-fördraget ens om man utgår ifrån att bokföringsvärdet fanns direkt tillgängligt till fullo och i likvida medel.
- (58) Det bör än en gång betonas att den metod som beskrivs i skäl 49 ff är en hypotetisk metod för att bestämma ett maximalt värde. Man har medvetet valt att inte bedöma riskerna med SBW:s verksamhet, eftersom en sådan bedömning skulle ha krävt en bedömning av antaganden om sannolikheten för sådana risker. Detta är inte heller nödvändigt, eftersom det inte uppstår konkurrensproblem ens om man utgår från det hypotetiska maximala värdet. Men i detta sammanhang måste man betona att en ny bedömning av en eventuell förbättring av den finansiella styrkan, utgående från en riskbedömning, skulle kunna leda till betydligt lägre värden. Det kan uteslutas att resultatet skulle kunna överstiga det maximalvärde som beräknas som värsta tänkbara fall.
- (59) Antagandet att den högsta tänkbara stärkningen av RAG:s finansiella styrka skulle ligga runt [0–500]* miljoner mark överensstämmer i övrigt med resultaten av andra undersökningar av SBW:s företagsvärde som genomförts på uppdrag av RAG och Tyskland. RAG gav två undersökningar i uppdrag under år 2000 [...]*, och båda utesluter ett positivt företagsvärde för SBW.
- (60) Ett första sakkunnigutlåtande som företagsrådgivaren Roland Berger sammanställde i januari 1996 på uppdrag av den tyska regeringen är i praktiken inte relevant för det föreliggande ärendet. Utlåtandet beställdes av Tyskland två år före koncentrationen och syftade till att granska SBW:s saneringskoncept. Det gick inte ut på någon bedömning av företagsvärdet eller av ett tänkbart försäljningsvärde för företaget. I utlåtandet talas det om ett positivt "omstruktureringsvärde" för företaget *utanför* kolsektorn. I en skrivelse till kommissionen från april 2000 förklarar Roland Berger däremot att detta värde definitivt inte får ses som ett eventuellt försäljningsvärde för denna sektor. Denna omstrukturering, som var koncipierad för SBW som självständigt företag, genomfördes aldrig och skulle enligt Roland Berger endast ha varit möjlig med hjälp av betydande investeringar.
- (61) Ett andra utlåtande från mars 1996 som Tyskland beställde från [...] syftade till en bedömning av tänkbara företagsövergripande lösningar för den tyska stenkolsgruveindustrin. Det tar inte upp frågan om värdet på företaget som helhet. Det tredje utlåtandet [...] från juli 1998 var inriktat på en aktualisering av SBW:s värde. Där utgår man ifrån att det beräknade positiva värdet för andelarna utanför kolsektorn motsvaras av ett betydligt större negativt värde för kolsektorn.
- b) Konkurrenseffekter av en tänkbar ökning av den finansiella kraften**
- (62) Den största tänkbara tillväxten av RAG:s finansiella kraft i storleksordningen [0–500]* miljoner mark skulle inte räcka för att stärka RAG:s ekonomiska position i en utsträckning som skulle möjliggöra konkurrenssnedvridande beteenden i enlighet med artikel 66.2 i EKSG-fördraget.
- (63) Till att börja med skall det noteras att den högsta tänkbara ökningen av den finansiella kraften till följd av koncentrationen endast skulle motsvara högst [5–15 %]* av RAG:s sammanlagda tillgångar enligt balansräkningen av den 31 december 1999.
- (64) Dessutom är RAG:s sammanlagda finansiella kraft, medräknat alla eventuella öknings, inte större än de viktigaste konkurrenternas på den tyska importkolsmarknaden. Siffrorna för de viktigaste konkurrenternas balansräkningar, dvs. för RWE Trading, Glencore International, BHP Billiton plc och Rio Tinto plc motsvarar i stort sett RAG:s siffror, eller ligger till och med högre.
- (65) En ökning av RAG:s finansiella kraft påverkar inte företagets konkurrensposition inom den tyska stenkolssektorn. Man kan utesluta att RAG:s ökade finansiella kraft skulle utnyttjas för att subventionera ytterligare inhemskt producerat stenkol. Subventionering av inhemskt stenkol är kopplat till produktionstak. Om dessa övre värden överskrids skulle detta ofrånkomligen leda till att subventionerna per ton inhemskt stenkol minskade, vilket innebär att det i praktiken inte skulle ge RAG några ekonomiska fördelar. Dessutom måste man tänka på att produktionskostnaderna för inhemskt stenkol ligger långt över priset för importkol, och att man därför skulle behöva sätta in betydande medel per ton kol för att kunna sälja inhemskt kol i Tyskland eller internationellt. Med det finansiella tillflöde som ansetts vara det högsta tänkbara skulle man endast kunna subventionera en engångsmängd på cirka [...] miljoner ton tyskt stenkol (med produktionskostnader på cirka mark [...] per ton över importkolspriset) så att de kom ned på en säljbar prisnivå. Detta motsvarar endast [0–10 %] av den sammanlagda marknadsmängden.

- (66) Den högsta tänkbara stärkningen av RAG:s finansiella kraft skulle inte heller få negativa effekter på konkurrensen på den tyska importmarknaden. Stenkol är en produkt med ytterst begränsat förädlingsvärde, för vilken den avgörande faktorn för kunderna är ett lågt pris för erforderlig kvalitet. I syfte att hindra konkurrensen på den tyska importkolsmarknaden skulle RAG endast kunna sätta in sin ökade finansiella kraft för att försöka
- undanröja faktisk eller potentiell konkurrens genom att köpa upp effektiva kolgruvor i eller utanför Tyskland, eller
 - tränga undan faktiska eller potentiella konkurrenter genom att sälja importkol under världsmarknadspriset.
- (67) Man kan utesluta att RAG skulle kunna påverka konkurrensen i någon nämnvärd utsträckning genom att köpa upp kolgruvor utanför Tyskland. Den högsta tänkbara ökningen av RAG:s finansiella kraft skulle endast räcka till mycket begränsade uppköp, som endast skulle ha en marginell inverkan på RAG:s globala marknadsposition. För närvarande producerar RAG [100–150]* miljoner ton per år i sina tyska och utländska kolgruvor, jämfört med en sammanlagd årsproduktion över hela världen på 3 400 miljoner ton. Det är därför inte realistiskt möjligt att undanröja tillräckligt många faktiska eller potentiella konkurrenter på den tyska kolmarknaden.
- (68) Inte heller kan man utgå ifrån att RAG skulle kunna påverka konkurrensen märkbart på längre sikt genom att använda sin ökade finansiella kraft för att sälja importerat kol under världsmarknadspris i syfte att tränga undan nuvarande konkurrenter.
- (69) Att en sådan metod inte skulle kunna fungera på längre sikt beror främst på de konkurrerande företagens finansiella kraft, de låga inträdeströsklarna för tyska kolimporter och de ökade finanskrav som uppkommer genom en ökning av mängden importkol.
- (70) Som redan nämnts i skäl 64 kan RAG:s och SBW:s sammanlagda finansiella kraft anses vara jämförbar med, men under inga omständigheter påtagligt större än, de viktigaste konkurrenternas. Därför kan man utgå ifrån att RAG:s konkurrenter effektivt skulle kunna motverka eventuella lågprisstrategier från RAG:s sida under en tillräckligt lång tid.
- (71) Sedan 1995 har den tyska stenkolsproduktionen minskat med nästan 40 % (från 53 miljoner ton under 1995 till 32,7 miljoner ton under 2001). Den sammanlagda tyska stenkolsförbrukningen har också minskat under den perioden (se tabell 1 i skäl 33). Den ökande andelen importkol på den tyska stenkolsmarknaden gör det inte bara attraktivare för kolimportörer att tränga in på den tyska marknaden, utan leder också till att RAG skulle behöva sätta in betydande och ökande summor för att försörja den ökande efterfrågan med importkol till lägre priser.
- (72) Som redan angivits är trösklarna för marknadstillträde låga på den tyska stenkolsmarknaden. Investeringskraft spelar ingen större roll inom importkolssektorn, eftersom det viktigaste kriteriet för ekonomisk framgång är kvalificerad och erfaren personal. Även om man utgår från att RAG på kort sikt skulle kunna tränga ut konkurrenter från marknaden genom lägre priser, skulle dessa lätt kunna återvända så snart RAG ökar priserna igen. Därigenom skulle RAG inte kunna jämna ut förluster som görs i samband med undanröjandet av konkurrensen genom att ta ut högre priser efteråt. Därför är det uteslutet att RAG skulle tillämpa en sådan strategi. Den skulle i alla fall inte minska konkurrensen på sikt, eftersom även kortsiktiga framgångar med att tränga undan konkurrenter skulle omintetgöras av att konkurrenterna tack vare de låga marknadströsklarna skulle kunna återvända till den tyska kolmarknaden så snart RAG:s priser stiger över världsmarknadspriset. Därigenom skulle RAG:s eventuella ursprungliga marknadsvinster lätt kunna återerövrats med lägre priser.
- (73) Det har även visats att utvecklingen på senare år har lett till att RAG:s viktigaste kunder har blivit mer priskänsliga, så att RAG:s möjligheter att höja priserna över de internationella marknadspriserna (t.ex. efter att ha trängt ut konkurrenterna från den tyska marknaden, i det ovan undersökta exemplet) är mycket begränsade. På grund av de senaste årens avreglering och globalisering har konkurrensen mellan RAG:s viktigaste kunder, dvs. kolkraftverken (som står för cirka [75–85 %]* av den sammanlagda tyska kolförbrukningen), ökat kraftigt. Därför är det otänkbart att tyska elföretag skulle acceptera kol till högre pris än vad de utländska konkurrenterna betalar till internationella kolproducenter. Inte heller tyska stålproducenter skulle acceptera priser som ligger över världsmarknadsnivån, eftersom de också har att göra med en allt hårdare konkurrens.
- (74) Man måste också tänka på att om RAG skulle minska kolimporterna till Tyskland genom subventioner i syfte att tränga ut konkurrenter, skulle det inverka negativt på avsättningen av tyskproducerat stenkol, vilket skulle vara negativt för RAG. Det sammanlagda subventionsbeloppet är fastlagt för varje år. Subventioner godkänns endast för att utjämna skillnaden mellan RAG:s produktionskostnader och genomsnittspriset för kol som importeras till Tyskland. Därför skulle en tydlig "konstlad" sänkning av priset för importkol också medföra att det subventionsbelopp som behövs per ton tyskt kol skulle öka och att därigenom den absoluta avsättningen av inhemskt kol skulle minska, på grund av att subventionsvolymen har en fast övre gräns. Även om RAG skulle vinna marknadsandelar inom importkolssektorn skulle förlusterna inom den inhemska kolsektorn omintetgöra dessa vinster.

c) **Sammanfattning beträffande stärkning av den finansiella kraften**

- (75) Sammanfattningsvis kan man alltså säga att även om man utgår ifrån ett hypotetiskt maximivärde, som grundas på ett antal "värsta tänkbara fall", skulle den ökning av den finansiella kraften som uppkommer genom koncentrationen inte räcka för att ge RAG en så pass mycket starkare ekonomisk position att företaget skulle kunna vidta konkurrenshämmande åtgärder enligt artikel 66.2 i EKSG-fördraget. Man måste dock tänka på att en bedömning av en eventuell ökning av RAG:s finansiella kraft utgående från alla risker som är förknippade med driften av SBW skulle kunna resultera i ett betydligt lägre värde.

V. **SLUTSATS**

- (76) Därav följer att den anmälda koncentrationen inte leder till att de berörda företagen i enlighet med artikel 66.2 i EKSG-fördraget på en betydande del av marknaden kan fastställa priserna, kontrollera eller inskränka produktionen eller distributionen eller förhindra bibehållandet av en effektiv konkurrens, eller att de kan undandra sig de konkurrensregler som följer av tillämpningen av EKSG-fördraget, särskilt genom upprättandet av en konstlad undantagsställning, vilken medför en väsentlig fördel i fråga om tillgång till försörjningskällor och avsättning.
- (77) Eftersom samtliga förutsättningar som nämns i artikel 66.2 i EKSG-fördraget är uppfyllda kan den anmälda koncentrationen godkännas.

- (78) Detta beslut avser endast tillämpningen av artikel 66 i EKSG-fördraget och skall på intet sätt föregripa eventuella beslut av kommissionen om att tillämpa andra bestämmelser i EG-fördraget eller EKSG-fördraget och motsvarande sekundärrätt, i synnerhet tillämpningen av bestämmelser avseende kontroll av statligt stöd.

HÄRMED FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

RAG Aktiengesellschafts förvärv av kontrollen över företagen Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH godkänns i enlighet med artikel 66.2 i EKSG-fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till

RAG Aktiengesellschaft
Rellinghauser Straße 1-11
D-45128 Essen.

Utfärdat i Bryssel den 7 maj 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 16 januari 2003****om riktlinjer om en provisorisk referensmetod för provtagning och mätning av PM_{2,5} enligt direktiv 1999/30/EG***[delgivet med nr K(2003) 10]***(Text av betydelse för EES)**

(2003/37/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 1999/30/EG av den 22 april 1999 om gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften ⁽¹⁾, ändrat genom kommissionens direktiv 2001/744/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 7.5 tredje stycket i detta, och

av följande skäl:

- (1) I direktiv 1999/30/EG fastställs gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften.
- (2) För närvarande håller Europeiska standardiseringsorganisationen (CEN) på att standardisera en referensmetod för provtagning och mätning av PM_{2,5}. Fram till dess att denna referensmetod finns tillgänglig måste kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i avsnitt V i bilaga IX till direktiv 1999/30/EG tillhandahålla riktlinjer om en provisorisk metod för provtagning och mätning av PM_{2,5}.
- (3) I rådets direktiv 96/62/EG av den 27 september 1996 om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten ⁽³⁾ fastställs att kommissionen skall bistås av den kommitté som avses i artikel 12 i det direktivet, bestående av företrädare för medlemsstaterna och med kommissionens representant som ordförande, och att kommissionen skall ta yttersta hänsyn till det yttrande som kommittén avger.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet av den kommitté som upprättats enligt artikel 12.2 i direktiv 96/62/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilagan till detta beslut ges de riktlinjer för en provisorisk referensmetod för provtagning och mätning av PM_{2,5} som avses i avsnitt V i bilaga IX till direktiv 1999/30/EG.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 januari 2003.

På kommissionens vägnar
Margot WALLSTRÖM
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 163, 29.6.1999, s. 41.

⁽²⁾ EGT L 278, 23.10.2001, s. 35.

⁽³⁾ EGT L 296, 21.11.1996, s. 55.

BILAGA

RIKTLINJER OM MÄTNING AV $PM_{2,5}$ ENLIGT DIREKTIV 1999/30/EG

Målet med detta dokument är att ge rekommendationer till luftkvalitetsförvaltare och nätoperatörer om det urval av mätutrustning för $PM_{2,5}$ som krävs enligt det första särdirektivet avseende luftföroreningar bestående av fina partiklar. Dessa rekommendationer är inte tillämpliga på andra eventuella tillämpningar med andra mät mål, som till exempel i samband med forskningsverksamhet eller preliminära mätningar.

Bakgrund och CEN standardiseringsarbete

I direktiv 1999/30/EG föreskrivs i artikel 5 att "Medlemsstaterna skall säkerställa att mätstationer för att tillhandahålla uppgifter om $PM_{2,5}$ -koncentrationen upprättas och är i drift. Antalet stationer där $PM_{2,5}$ mäts och lokaliseringen av dessa skall avgöras av medlemsstaterna själva så att de $PM_{2,5}$ -koncentrationer som uppmäts är representativa för medlemsstaten i fråga. Där det är möjligt bör provtagningsplatserna samordnas med provtagningsplatser för PM_{10} ." I artikel 7 föreskrivs dessutom att "interimsutkastet till referensmetod för att ta prover på och mäta $PM_{2,5}$ återfinns i avsnitt V i bilaga IX." I bilaga IX fastställs slutligen att kommissionen i samråd med den kommitté som avses i artikel 12 i direktiv 96/62/EG skall utarbeta riktlinjer.

Generaldirektoratet för miljö har gett CEN mandat att utveckla en europeisk standardreferensmetod för mätning av $PM_{2,5}$. Denna metod baserar sig på gravimetrisk bestämning av andelen $PM_{2,5}$ -partiklar i luften, insamlade under normala förhållanden. CEN TC 264/WG 15 inledde sitt arbete under år 2000. De två första valideringsförsöken på fältet (Madrid och Duisburg) är genomförda och ytterligare två försök pågår (Vredepeel och Wien). Ytterligare fyra försök i Sverige, England, Grekland och Italien befinner sig på planeringsstadiet. Valideringsarbetet förväntas vara avslutat 2003. Den slutliga CEN-standardmetoden kommer därför inte att vara tillgänglig förrän tidigast 2004.

CEN WG 15 provar för närvarande olika typer av utrustning som baserar sig på metoden för gravimetrisk bestämning och som är utrustade med olika intagstyper från europeiska tillverkare, och de amerikanska myndigheternas referensmetod för provtagning:

- MINI-WRAC, provtagning med enkelt filter, Fraunhofer Institute for Toxicology and Aerosol Research (FhG-ITA), Tyskland.
- RAAS 2.5-1, provtagning med enkelt filter, ESM Andersen, USA.
- Partisol plus -SCC, sekventiell provtagning, Rupprecht and Patashnick, USA.
- Partisol FRM, provtagning med enkelt filter, Rupprecht and Patashnick, USA.
- SEQ 47/50, sekventiell provtagning, Leckel Company, Tyskland.
- HVS-DHA 80, sekventiell provtagning, Digital, Schweiz.

Dessutom provar CEN om följande automatiserade mätutrustning, som baserar sig på dämpning av betastrålning och TEOM (tapered element oscillating microbalance), överensstämmer med metoden för gravimetrisk bestämning:

- ADAM, dämpning av betastrålning, sekventiell, OPSIS, Sverige.
- FH 62 I-R, dämpning av betastrålning, filterband, ESM Andersen Company, USA.
- BAM 1020, dämpning av betastrålning, filterband, Met One, USA.
- TEOM SES, sharp cut cyclone, Rupprecht and Patashnick, USA.

Problem vid mätningar av masskoncentrationen av $PM_{2,5}$

Flera problem, som delvis är kända från tidigare erfarenheter av PM_{10} -mätningar, måste beaktas vid bestämning av $PM_{2,5}$ -masskoncentrationer. Preliminära jämförande undersökningar som har utförts i ett antal EU-länder har visat betydande skillnader mellan resultatet av manuella $PM_{2,5}$ -provtagningar på upp till $\pm 30\%$. Orsakerna till de observerade skillnaderna mellan provtagningarna är komplicerade och kan indelas på följande sätt:

- Fel på filtret, t.ex. avdunstningsförluster under provtagning eller vid behandling av filtret.
- Fel i intagets storleksfraktionering, t.ex. dålig utformning, modifiering av avstängningen på grund av bristande kontroll av volymflödet och deposition av partiklar på impaktorplattan.
- Fel på grund av provtagningssystemets utformning, t.ex. deposition av partiklar i provtagningsröret (särskilt när det gäller långa eller böjda rör).

Det bör noteras att den kemiska sammansättningen av $PM_{2,5}$ skiljer sig väsentligt från sammansättningen av PM_{10} , särskilt halvflyktiga partiklar (t.ex. ammoniumnitrat och organiska föreningar) anrikas i den fina $PM_{2,5}$ -storleksfraktionen. Partiklar inom storleksintervallet mellan PM_{10} och $PM_{2,5}$ består huvudsakligen av inerta komponenter såsom kiseldioxid, metalloxider etc. Därmed kan problemet med förluster av halvflyktiga ämnen som iakttagits redan vid provtagning av PM_{10} vara ännu större vid $PM_{2,5}$ -mätningar.

Förluster kommer huvudsakligen att bero på aerosolernas sammansättning, förekomsten av flyktiga partiklar och skillnaden mellan omgivande temperatur och provtagningstemperatur. Förlusterna kan därför variera avsevärt beroende på årstid och geografisk placering. Som ett exempel på detta kan nämnas att förluster nära 0 % rapporterades i Skandinavien under våren (aerosoler från vägsandning), samtidigt som förluster på upp till 70 % observerades i Centraleuropa under vintern (aerosoler med hög halt av ammoniumnitrat).

Mot denna bakgrund kan det förväntas att ett uppvärmt provtagningssystem kommer att visa betydligt lägre $PM_{2,5}$ -masskoncentrationer än ett system som hålls under normala förhållanden.

Rekommendationer för kontroll av $PM_{2,5}$

I avsaknad av slutsatser från CEN:s standardiseringsverksamhet kan följande rekommendationer ges för $PM_{2,5}$:

Med avseende på mätmetoden:

I det mandat som kommissionen givit till CEN specificerades att den mätmetod som skall standardiseras baserar sig på gravimetrisk bestämning av andelen $PM_{2,5}$ -partiklar i luften, uppsamlade på ett filter under normala förhållanden. Det provas för närvarande om andra metoder, till exempel metoden för dämpning av betastrålning och TEOM, överensstämmer med CEN WG15:s metod för gravimetrisk bestämning. Metoder av den typ som baserar sig på optiska metoder (partikelräkning eller nefelometri) omfattas inte av direktivet.

Med avseende på det $PM_{2,5}$ -specifika intaget:

För närvarande finns det två huvudsakliga intagsutföranden tillgängliga och i bruk för kontroll- och forskningsändamål, nämligen impaktortypen eller sharp cut cyclone. Olika intag av båda typer testas för närvarande, t. ex. inom ramen för CEN WG 15. Intagets storleksfraktioneringseffektivitet skall vara följande: 50 % av de partiklar som har en aerodynamisk diameter om 2,5 μm skall samlas upp på filtret.

Med avseende på instrumenten:

Teori och tidigare erfarenheter av valideringsarbete avseende PM_{10} visar att användning av anordningar för uppvärmning av provtagningssonden och/eller filtret under uppsamling bör undvikas vid mätning av $PM_{2,5}$. För att begränsa förluster av flyktiga partiklar så mycket som möjligt föredras instrument med vilka insamling av $PM_{2,5}$ kan ske så nära den omgivande temperaturen som möjligt.

Med tanke på att de resultat som uppnåtts hittills i de olika undersökningarna inte är fullständiga och saknar sammanhang är det för närvarande omöjligt att välja bland de instrument som föreslås för kontroll av $PM_{2,5}$. Vid val av en viss mätutrustning rekommenderas ett försiktigt tillvägagångssätt. Förtur bör ges till tillvägagångssätt som inte innebär betydande resursinvesteringar och som tillåter att mätkraven anpassas till den framtida utvecklingen (t.ex. den framtida europeiska standardmetoden för mätning av $PM_{2,5}$, instrumenttillverkarnas tekniska framsteg och den kommande regleringen av tungmetaller).

Vid rapportering av uppgifter om $PM_{2,5}$ är det viktigt att noga dokumentera den mätmetod som använts för att erhålla uppgifterna.
